

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 iunie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013 de avocatul Ion Crețu în interesele inculpatului

Jelescov Victor Ivan, născut la 25 noiembrie 1973, originar și domiciliat în or.Chișinău, str.Calea Orheiului 111/2, ap.24.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 05.05.2012 pînă la 03.07.2012, în instanța de apel de la 14.12.2012 pînă la 04.02.2012, în instanța de recurs de la 15.05.2013 pînă la 05.06.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 03 iulie 2012, Jelescov Victor a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea art.80 Cod penal, la 8 luni închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 22 decembrie 2011, între ora 07.00-08.10, în urma efectuării percheziției autorizate pe cauza penală nr.2011011758, unde Jelescov Victor figurează în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, la domiciliul acestuia din str.Calea Orheiului 111/2, ap.24, mun.Chișinău, în sertarul mesei din dormitor, au fost depistate douăsprezece pachetele din folie de hîrtie împăturite, în care se aflau cantități de masă vegetală uscată, fărâmițată, de culoare verde, cu miros specific, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.255 din 23.12.2011, reprezintă marijuană - substanță narcotică, cu masa de 44,96 grame, ce constituie proporții mari, pe care acesta le păstra fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost atacată de procurorul A.Arcer, care au solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă de 8 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că instanța neîntemeiat a aplicat în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, dispunînd executarea condiționată a pedepsei închisorii, fără a ține seama de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, însă nu a stat pe calea corijării, astfel că pedeapsa stabilită este una prea blîndă, ce nu-și va atinge scopul și nu va duce la corectarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013, recursul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Jelescov Victor a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea art.80 Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de recurs a constatat că prima instanță a analizat cumulul de probe, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, și just a ajuns la concluzia despre vinovăția lui V.Jeleascov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

Totodată, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de recurs a considerat că prima instanță la individualizarea acesteia nu a ținut seama de prevederile art.75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, care anterior a mai fost condamnat, inclusiv și pentru infracțiuni similare, însă concluzii necesare nu și-a făcut, nu a stat pe calea corijării, astfel că pedeapsa penală nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Din aceste motive, instanța de recurs a conchis că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea blândă, considerînd necesară casarea sentinței în partea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite acestuia, pe motiv că lipsesc circumstanțe și temeuri pentru aplicarea în privința lui V.Jeleascov a prevederilor art.90 Cod penal.

5. Decizia sus-menționată este atacată cu recurs în anulare de către avocatul I.Crețu în numele inculpatului, care fără a invoca nici un temei prevăzut de art.453 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de recurs nu a ținut seama de principiile de individualizare a pedepsei, greșit a admis recursul procurorului și incorect a ajuns la concluzia că inculpatul poate fi corijat numai în locurile de detenție, fără a lua în considerație că dînsul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, antecedentele penale sînt stinse, lipsind probe ce ar confirma faptul că inculpatul anterior ar fi comis infracțiuni similare, acesta se caracterizează pozitiv, este infectat de HIV și ar fi mai rațional stabilirea pedepsei fără izolarea lui de societate.

La fel, recurentul consideră că instanțele de fond calificînd acțiunile inculpatului în baza art.217 alin.(2) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, adică păstrarea lor, săvîșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, nu au respectat prevederile art.394 Cod de procedură penală, deoarece marijuana depistată la inculpat, face parte din categoria substanțelor narcotice, dar nu din categoria substanțelor psihotrope sau a analoagelor lor.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art.455 Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă printre alte cerințe, o motivare a ilegalității hotărîrii atacate din punct de vedere al problemei de drept și obligatoriu să facă trimitere la temeiul respectiv al art.453 Cod de procedură penală prezent în cauză, care oferă dreptul de a casa parțial ori total hotărîrea atacată.

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Lecturînd textul recursului, Colegiul remarcă că recurentul nu a respectat cerințele prevăzute de lege, nu a invocat nici un temei prevăzut la art.453 alin.(1) Cod de procedură penală și în genere nu invocă articolul dat, ci doar în motivare a menționat că instanța de recurs, la stabilirea pedepsei nu a ținut seama de principiile de individualizare a pedepsei, incorect ajungînd la concluzia că inculpatul poate fi corijat numai în locurile de detenție, fără a luat în considerație că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele

comise, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, antecedentele penale sînt stinse, lipsind în cauză probe ce ar confrima faptul că inculpatul anterior ar fi comis infracțiuni similare, se caracterizează pozitiv, este infectat de HIV, considerînd că prima instanță corect i-a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Colegiul penal atestă că, potrivit art.509 alin.(6) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției poate fi atacată numai dacă s-au comis erori procesuale la judecarea cauzei ori referitor la măsura de pedeapsă stabilită vinovatului.

Conform prevederilor art.80 Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța acceptă acest acord, pedeapsa pentru infracțiunea incriminată se reduce cu o treime din pedeapsa maximă prevăzută pentru această infracțiune.

Sancțiunea art.217 alin.(2) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat V.Jeleascov, prevede pedeapsa închisorii de pînă la 1 an, astfel că pedeapsa aplicată inculpatului de 8 luni închisoare se încadrează în limitele sancțiunii art.217 alin.(2) Cod penal, adică este redusă cu 1/3 din maximul pedepsei prevăzute la acest articol.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, care anterior de nenumărate ori a fost condamnat, însă nu și-a făcut concluziile necesare și nu a stat pe calea corijării, săvîrșind din nou o infracțiune cu intenție, a conchis că, în atare circumstanțe, reeducarea și corijarea inculpatului este imposibilă fără izolare de societate, fapt ce a determinat necesitatea excluderii aplicării prevederilor art.90 Cod penal din sentință, deoarece prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut seama de toate circumstanțele cauzei și persoana inculpatului.

Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul recurentului, precum că instanța de recurs incorect a reținut ca circumstanță faptul că inculpatul a săvîrșit infracțiuni similare, deoarece după cum rezultă din actele cauzei, și anume din copiile hotărîrilor judecătorești, cît și din revindecarea în privința acestuia, inculpatul a fost condamnat de nenumărate ori pentru infracțiuni săvîrșite cu intenție, care fac parte atît din categoria celor ușoare, cît și celor grave, circumstanțe ce au convins instanța că inculpatul nu va sta pe calea corijării și reeducării.

Astfel, Colegiul penal reține că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de recurs a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat.

Argumentul recurentului, precum că instanțele de fond încadrînd fapta lui V.Jeleascov în baza art.217 alin.(2) Cod penal, incorect au constatat că dînsul a comis infracțiunea de păstrare a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor săvîrșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, pe cînd acesta a comis doar infracțiunea de păstrare a substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare, urmează a fi respins, deoarece asupra acestui motiv atît inculpatul, cît și avocatul acestuia nu au declarat recurs în ordinea prevăzută de lege, motivul dat nu a constituit obiect de

examinarea în instanța de recurs ordinar și, în consecință nu poate fi invocat la etapa recursului în anulare.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de avocatul I.Crețu în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4), art.456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Ion Crețu în numele inculpatului Jeleascov Victor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013 în cauza penală în privința lui Jeleascov Victor, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu